

Tady jsou
psi vítáni

Brno, město psů

Brno je druhým největším městem České republiky. Je považováno za centrum Moravy, jedné z historických zemí Koruny české. Město, které leží v malebné kotlině na soutoku dvou řek Svatky a Svitavy, má rozlohu 230 km². Ve směru od východu na západ je dlouhé 21,5 km.

Administrativně je členěno na 29 městských částí a v roce 2005 v něm žilo asi 370 000 obyvatel. Je obchodním a společenským střediskem Jihomoravského kraje a centrem veletržní a kongresové turistiky. Na brněnském výstavišti se každoročně konají desítky veletrhů a výstav. I mezinárodní výstavy psů zde mají dlouholetou tradici.

Již mnoho let žiji i pracuji v Praze. Pravidelně však každý měsíc na několik dnů navštěvuji Brno. Vždy se tam rád vracím. Není divu, vždyť je to moje rodné město. Za ty roky, co v něm již nebydlím, se mnohé změnilo k lepšímu. Myslím, že to mohu posoudit lépe než starousedlíci. Aniž bych chtěl, udržuji si dnes určitý odstup a dívám se na Brno jinými očima. Objevují a obdivuji to nové, co v posledních letech v Brně vyrostlo a nostalgicky, hledám stará zákoutí.

Na podzim minulého roku jsem se vracel z procházky, z oázy ticha upraveného parku kolem hradu Špilberka, k ruchu města. A málem jsem na cestě do něčeho šlápl. Byl to „metabolický výtvar“ psa jistě velkého plemene. Nedalo mi to, musel jsem si pořídít „fotodokumentaci“. A aby to k něčemu bylo, musel jsem přímo na

kolena. V této pozici mne přistihl správce parku. Nebo správkyně? Paní ing. Lenka Němcová z Veřejné zeleně města Brna byla příjemná mladá dáma, a tak vzniklo toto povídání.

Je tento „výtvar“ běžným jevem v brněnských parcích? Jak se má majitel psa v městské zeleni chovat?

„Běžným jevem ne. Stále jsou však mezi námi lidé bezohlední a sobečtí. Majitelé psů by si měli uvědomit, že mají nejen práva, ale také povinnosti. Městské parky mají sloužit především lidem a měly by být hezké a čisté. Dochází bohužel často k devastaci výsadby psími miláčky, a to

buď vběhnutím do záhonů, anebo občůráváním květin a keřů. Standardním a nejběžnějším problémem je znečištění prostranství psími exkrementy, které po svých miláčcích pejsgaři neshbírají. Čištění počuraných laviček, košů či lamp samotnými pejsgaři je utopií. Při upozornění majitele psa na nevhodné chování je téměř pravidlem odpověď: „Vy jste tady od toho, abyste uklízeli. Za co vás platíme?“ Ani při největší snaze však nejsme schopni zajistit 24hodinové sbírání exkrementů na celém území parků či neustálé a opakované dosadby zlomených květin. Parky samozřejmě udržujeme a uklízíme, ale povinností každého majitele psa by mělo být svého miláčka hlídat a uklízet po něm. Doma to jistě dělá. Kvůli uvedeným problémům jsme byli nuceni psům (vyjma asistentských) úplně zakázat vstup do parku Týršův sad. Nejdříve jsme se snažili řešit situaci domluvami. To však zlepšení nepřineslo. Docházelo k opakované devastaci květinových výsadby psy, trávníky, které měly sloužit k pobíhání dětí, byly plné psích exkrementů, výjimkou nebyly ani exkrementy přímo ve vyvýšeném speciálním záhonu pro zrakově postižené. Hrůza slušných pejsgařů tedy doplatila na své nevychované kolegy a do parku byl zakázán vstup všem psům.

Pejsci přinášejí také problémy stromům ve stromořadích, jedná se však o ojedinělé případy. Při výsadbách stromořadí jsou některé stromy, které jsou v ulici „první na ráně“, tak intenzivně občůrávány, že musí být opakovaně měněny, protože jsou močí přímo spáleny. Tomuto negativnímu vlivu nezamezí ani ochrana paty kmene stromu, neboť psí moč se ke kořenům stejně dostane. A výroba plůtků je vzhledem k vandalismu zbytečná. Chodníky a zelené pásy plné psích hovínek také nejsou nic příjemného. To však stromům přímo neškodí.“

Jaká existují represivní opatření pro neukázněné majitele? Co spolupráce s městskou policií?

„K represivním opatřením přistupujeme velmi neradi. Majitelé psů jsou veskrze příjemní lidé, kteří se jen musí naučit v parcích chovat, a potom bude vše v pořádku. Možná se naivně domnívám, že těm doposud neukázněným bude časem trapné neuklidit po svém pejsgovi. Lidé se musí vychovat sami a mezi sebou. Jediným radikálním opatřením, ke kterému jsme doposud přistoupili, je tedy zákaz vstupu psů do Týršova sadu.

Co se týče městské policie, má možnost pokutovat „nevhodné chování“ pejsgařů na základě městských vyhlášek. Informa-

Výměna názorů v místním tisku

Radnice v čele se starostou není schopna i po opakovaných stížnostech občanů Juliánova zabezpečit dostatek sáčků na psí výkaly v parcích!

Není totiž úkolem radnice zabezpečovat pro pejsgaře sáčky. To je totiž povinnost pejsgařů samotných!!! Za to, že jsou lidé prasata, nelze vinít radnici. A to ani v případě, že by nebyly vůbec žádné odpadkové koše. V Japonsku také nenajdete odpadkové koše (viz reportáž V. Gajdoškové v Rovnosti z výstavy Expo) a nikde se nevalí odpadky. Tam si je lidé nosí domů a vyhazují je do svých odpadních nádob. Mé řešení pro pejsgaře je jednoznačné. Tak dlouho je pokutovat, až se naučí pytlíky na h... s sebou nosit a po psech uklízet. Proto prosím: „Neobviňujeme radnici za něco, za co není odpovědná.“
(pan XX, řadový občan)

Ani v Brně nechybí sáčky na psí exkrementy

ce o tom, zda se tak děje a v jaké míře, nám bohužel nejsou sdělovány. Na oficiálních stránkách města Brna jsem našla informaci, že neodklizení znečištění způsobeného psími exkrementy je v Brně čtvrtou nejčastější činností narušující veřejný pořádek. Sankce je, dle §47 odst. 1 písm. d / zákona č. 200/1990 Sb., o přístupcích, až 1000 Kč.“

Představte nám prosím vaši instituci. Kdo je zřizovatelem VZmB, jak dlouho existujete a co je náplní vaší práce?

„Naše příspěvková organizace Veřejná zeleň města Brna byla Statutárním městem Brnem zřízena v roce 1995 za účelem správy, údržby a rekonstrukce zeleně celoměstského významu. V loňském roce jsme tedy „oslavili“ 10 let své existence. Jsou nám svěřeny do správy nejvýznamnější brněnské parky o celkové ploše 72,9 ha a stromořadí na celém území města.

Myslím, že se za naši práci pro město Brno a jeho obyvatele nemusíme stydět. Za svou činnost obdržela VZmB v roce 2004 speciální ocenění v rámci celoevropské soutěže Entente Florale a městu svou aktivní účastí v soutěži dopomohla k získání stříbrné plakety v konkurenci 11 evropských měst. V tomtéž roce obdržela rekonstrukce parku Denisovy sady prestižní cenu Obce architektů Grand Prix 2004. Zatím posledním oceněním byla cena Brněnský chodec pro bývalou ředitelku organizace ing. Olgu Novákovou. Pracovnice správy zeleně jsou členy několika odborných komisí a poradních sborů. VZmB provozuje své vlastní webové stránky (<http://vzmb.brno.cz>). Jsme členem Společnosti pro zahradní a krajinářskou tvorbu, dále Svazu zakládání a údržby zeleně a od dubna 2003 členem výboru firem ELCA (Asociace evropských firem působících v oboru zahradnictví, krajinářské tvorby a výstavby sportovních zařízení).

I přes výše uvedené úspěchy a profesionální práci, kterou podle reakcí odborné i laické veřejnosti odvádíme, chystá sou-

časné vedení města transformaci organizace. Naše budoucnost je bohužel víc než nejistá.“

Více než sedmdesát hektarů zeleně je obrovská plocha. Jaké parky máte na starost?

„Naše organizace se stará o park Špilberk, Denisovy sady, dvě Kapucínské terasy, Studánku, park Koliště I. (za Domem umění), Lužánky, Tyršův sad a od konce roku 2001 máme ve správě také lesopark Wilsonův les. Parky spravujeme, udržujeme a postupně, podle přidělených finančních prostředků, rekonstruujeme. Vždy, když je „opravena“ nějaká ucelená část parku, je slavnostně otevřena za účasti veřejnosti. V parcích se dále mimo jiné snažíme pořádat akce pro veřejnost a seznamovat je nejen s parky samotnými, ale s problematikou zeleně a ekologie obecně (vycházky, Den země, Den stromů apod.). Na celém území města Brna se dále staráme o svěšená uliční stromořadí. Spravujeme stromy rostoucí v zelených pásích a ostrůvcích vždy mezi komunikací a chodníkem.“

Co VZmB dělá pro majitele psů (psí louky, výběhy v parcích a podobně)?

„Venčení a pohyb psů v ‚našich‘ parcích stejně jako na všech ostatních veřejně

přístupných místech v Brně upravuje vyhláška č. 14/2005 o pravidlech pro pohyb psů na veřejném prostranství. Vyhláška mimo jiné stanovuje povinnost venčení psů pouze s použitím vodítka či bez vodítka, ale s náhubkem. Volně pobíhání psů po parcích bez problémů tolerujeme za podmínky, že je pes dobře vychován, neničí vybavení parku, a že po něm jeho majitel uklízí.

Úklid po psech řeší obecně platný předpis: zákon o obcích. Původně byl v Brně úklid řešen na základě samostatné vyhlášky, která však byla zrušena. Specifika pohybu psů v parcích včetně povinnosti po nich uklízet pak v Brně řeší Návštěvní řád městských parků. Ten například úplně zapovídá vstup psů do Tyršova sadu. Naopak v Lužánkách je psům vymezena speciální louka, kde mohou pobíhat bez náhubku a vodítka. Pohyb psů po parcích ve správě VZmB upravuje přímo v terénu informační systém. VZmB všechny své parky postupně vybavuje dávkovači na pytlíky na psí exkrementy, aby byl majitelům psů zjednodušen úklid.

Obecně lze říct, že čím intenzivněji upravený park je, tím menší volnost zde psi mají. K venčení psů je z „našich“ parků nejvhodnější lesopark Wilsonův les, ale i zde platí pro pohyb psů výše uvedená pravidla. V centru města patří k těm vhodnějším parkům přírodně krajinářský park Lužánky, v kterém se pejskům pobíhá určitě příjemně než v architektonicky pojatých Denisových sadech. Tomu, že se pejskům v Lužánkách líbí, nasvědčuje pořádání oblíbených psích soutěží: Voříšská a Lužánecký Puntík.“

Chcete něco vzkázat čtenářům Světa psů?

„Byla bych ráda, kdyby se má výše uvedená kritická slova, která nevyznívají vůči pejskařům vždy nejlépe, čtenářů časopisu nijak osobně nedotkla. O psech se bohužel v médiích mluví většinou v negativních souvislostech, a přitom jsou pro lidi důležitými partnery. Všeobecně se ví, že kdo má hezký vztah ke zvířatům, nemívá problémy ani s lidmi. Nechci si na tomto místě jen stěžovat, ale má práce správce zeleně je bohužel z velké části o zamezování negativních vlivů na parky a pejsci k nim bohužel částečně také patří, stejně jako například vandalové či narkomani, i když je v žádném případě nestavím na jednu úroveň. Na rozdíl od ostatních skupin totiž psi přinášejí do parků také radost a svou pozitivní energii. Často si na svých pochůzkách po parcích potěším duši pohledem na dovádění psů či jejich pohlažením.“

Připravil Zdeněk Gorgoň

Označování psů čipem zatím povinné nebude

PRAHA 23. listopadu (ČTK) - Označování psa čipem zatím povinné nebude. Sněmovna dnes neschválila zákon, který měl povinné čipy zavést. Podle současné normy mohou označování psů nařídít obce. Povinnost hlásit zvíře na obecním úřadu je v zákoně zakotvena. Veterináři už čipem označili desetitisíce psů. Lidé k tomu motivuje i to, že od loňského 1. října mohou psi, kočky a fretky vcestopat se svými pány do států EU pouze s dokladem a čipem, případně tetováním. Autoři zákona si od povinných čipů slibovali to, že zavede jednotná pravidla pro označování psů. Lidé by podle nich cítili větší odpovědnost za svá zvířata, pokud by byla jasně označena. Snížít by se tím mělo prý i nebezpečí, že zvíře napadne a zraní člověka. Většina poslanců ale měla pochybnosti o tom, zda zákon může něčemu pomoci. Jaroslav Pešán (ODS) uvedl, že případů, kdy člověka napadne pes, jehož vlastník není znám, je minimum. Kritici nové normy se také obávali, že by příliš zatížila rozpočty obcí. Nelíbilo se jim ani to, že zákon majitelům psů nedával volbu mezi čipem a tetováním. V České republice lidé chovají až dva miliony psů. Státní veterinární správa předloni evidovala 10 541 vyšetření zvířat, která poranila člověka. Z toho 70 procent jsou případy psů, tvrdí předkladatelé zákona.

